

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 324)

Jul (3)/ 2020

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்5
3. தத்வ த்ரயம்.....7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....12
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....18

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 144)

11. இச்சா ஜ்ஞாந க்ரியாமய்யாஸ்தே இமே வ்யூஹஜே மம
ஷாட்குண்யவிக்ரஹா ஸாஹம் வ்யூஹிநீ பரமேச்வரீ

பொருள் - இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி மற்றும் க்ரியாசக்தி ஆகியவற்றுடன் கூடிய இந்த இரண்டு சக்திகளும் (அக்னிசக்தி, பூசக்தி), எனது வ்யூஹ நிலையில் வெளிப்படுகின்றன. எனது ஆறு குணங்களும் சமமாகவும் பரிபூர்ணமாகவும் உள்ள பரமேச்வரி (பரம + ஈச்வரி - உயர்ந்தவள்) வடிவமே வ்யூஹம் ஆகிறது.

12. யா ஸா சக்தி: க்ரியாக்யா மே ஷாட்குண்யம் தேஜஸோஜ்ஜ்வலம்
தஸ்யா ஆஸம்ஸ்த்ரயோ வ்யூஹா: ஸூர்ய ஸோமாக்நி சக்தய:

பொருள் - ஆறு குணங்களுடன், தேஜஸ் என்னும் குணம் மிகவும் அதிகமாக உள்ள எனது சக்தியானது க்ரியாசக்தி எனப்படுகிறது. இந்த வ்யூஹ நிலையானது, "ஸூர்யசக்தி, ஸோமசக்தி, அக்னிசக்தி" ஆகியவற்றைக் கொண்டதாக உள்ளது.

13. தாஸாமாத்யா பரா திவ்யா ஸூர்யாக்யா சக்திருஜ்ஜ்வலா
நிர்வஹந்தீ ஜகத்க்ருத்யமநிசம் பரிவர்த்ததே

பொருள் - இவற்றில் முதலாவதாக உள்ளதும், உயர்ந்ததும், தெய்வீகமானதும், ஒளிர்வதும் ஆகிய சக்தியானது ஸூர்யசக்தி எனப்படுகிறது. இது எப்போதுமே வெளிப்பட்டபடி, ஜகத் ஸ்ருஷ்டியைச் செய்தபடி உள்ளது.

14. அத்யாத்மதிதைவம் ச ததா சைவாதிபௌதிகம்

தஸ்யா ரூபத்ரயம் வித்தி ஸூர்யாக்யாயா: ஸுரேச்வர

பொருள் – தேவர்களின் தலைவனே! இந்த ஸூர்யசக்தியானது, “ஆத்மா, தெய்வீகம், பூதங்கள்” என்னும் மூன்று ரூபங்களுடன் கூடியதாக உள்ளது.

15. அத்யாத்மஸ்தா து ஸூர்யாக்யா பிங்களாமார்ககாமிநீ

ஆலோகேநாதிபூதஸ்தா ஸூர்யசக்தி: ப்ரவர்த்ததே

பொருள் – ஆத்மாவுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள நிலையில் ஸூர்யசக்தியானது, பிங்களை மூலமாக யோக நிலையைக் கடக்கிறது. இந்தச் சக்தியானது ஒளி ரூபமாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளது.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 11)

[நடி ஸூத்ரதாரனிடம் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன்] ஐயா! நீங்கள் உரைத்தது மிகவும் பொருத்தமான சொற்களே ஆகும். ஆனால், ஸங்கீத சாஸ்திரத்தின் ஆசார்யர்கள், “சாந்தி என்னும் ஒரு ரஸமே இல்லை”, என்று கூறுகிறார்கள். இவ்விதம் உள்ளபோது, இந்த நாடகத்தில், அந்த ரஸம் உள்ளதை எவ்விதம் சரியென்று கூற இயலும்?

[ஸூத்ரதாரன் நடியிடம் மறுக்கும்விதமாக] அவர்களை நான் பரத சாஸ்திரத்தை அறிந்தவர்களாக ஏற்கவில்லை. (தொடர்ந்து சிந்தனையுடன் கூடியவனாக)

18. அதவா தாத்ருசாந் மத்வா ஜகதி துர்லபாந்

சங்கே சாந்திரஸோல்லாஸமசக்யமபிமேநிரே

பொருள் - (ஸூத்ரதாரன் கூறுவது) அல்லது, அத்தகைய சாந்தி ரஸத்தை அனுபவிக்கக்கூடியவர்கள் கிடைப்பது அரிது என்று எண்ணியவர்களாக, அதனை வெளிப்படுத்துவது அரிதானது என்று கூறினார்கள் எனக் கொள்ளலாம்.

19. அஸப்யபரிபாடிகாம் அதிகரோதி ச்ருங்காரிதா

பரஸ்பர திரஸ்க்ருதிம் பரிசிநோதி வீராயிதம்

விருத்தகதிரத்புதஸ்ததலமல்பஸாரை: பரை:

சமஸ்து பரிசிஷ்யதே சமிதசித்தகேதோ ரஸ:

பொருள் - (ஸுத்ரதாரன் கூறுவது) மேலும், ச்ருங்கார ரஸம் என்பது, சபைக்குத் தகாதவர்களுக்கு மட்டுமே இன்பம் அளிக்கவல்லதாகும். வீர ரஸமானது, ஒருவருக்கு ஒருவரை ஒப்பு நோக்கி, அவமானம் செய்வதை வளர்ப்பதாகவே உள்ளது. அனுபவ ரஸமானது, உண்மையான அனுபவங்களுக்கு முரண்பட்டதாகவே உள்ளது. இது போன்றுள்ள மற்ற ரஸங்களால் என்ன பயன் உள்ளது? மனதிற்கு அமைதி அளிப்பதாக உள்ள ஒரு ரஸம் மட்டுமே அடுத்து உள்ளது.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 20)

42. ஆத்மஸ்வரூபம்தான் பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்.

அவதாரிகை - இனி ஏவம்பூதமான ஆத்மஸ்வரூபம், அநாத்யசித் ஸம்பந்த தத்வியோக தத்தநந்வயங்களாலே பத்த முக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஸ்வரூபம்தான் பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்) என்று.

விளக்கம் - அடுத்து, இப்படிப்பட்டதான ஆத்மஸ்வரூபமானது, எல்லையற்ற காலமாகத் தொடர்ந்தபடி உள்ள அசித் வஸ்துக்களுடைய ஸம்பந்தம், அவற்றிலிருந்து விடுபடுதல், அசித்தின் ஸம்பந்தம் இல்லாமை போன்ற பல காரணங்களால், “பத்தர், முத்தர், நித்யர்” என மூன்றுவிதமாக உள்ள நிலையை அருளிச்செய்கிறார்.

43. பத்தரென்கிறது ஸம்ஸாரிகளை.

அவதாரிகை - இதில் பத்தரென்கிறது ஆரை? என்னுமாகாங்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார்.

விளக்கம் - இவர்களில், பத்தர் என்பது யாரைக் குறிக்கும் என்ற கேள்விக்கு விடை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (பத்தரென்கிறது ஸம்ஸாரிகளை) என்று. அவர்களாகிறார் - திலை தைலவத் தாரு வஹ்நிவத் தூர்விவேசகுணத்ரயாத் மகாநாதி பகவந் மாயா திரோஹித ஸ்வஸ்வரூபராய், அநாத்யவித்யா ஸஞ்சிதாநந்த புண்யபாபரூப கர்மவேஷ்டிராய், தத்தத்கர்மாநுகுண விவித விசிதர தேவாதி ரூப தேஹ விசேஷ ப்ரவிஷ்டராய், அவ்வோ தேஹங்களிலே அஹம் புத்தியையும், தேஹாநுபந்திகளிலே மமதா புத்தியையும் பண்ணி, தூர்வாஸநாருசி விவசராய், ஸ்வஸ்வ கர்மாநுகுண ஸுகதுக்க பரம்பரைகளை அநுபவிக்குமவர்கள்.

விளக்கம் - ஸம்ஸாரிகள் யார் என்றால், எள்ளுக்குள் மறைந்துள்ள எண்ணெய் போன்றும், மரத்திற்குள் மறைந்துள்ள அக்னி போன்றும் பிரிக்க இயலாமல், மூன்று குணங்கள் கொண்டதான அசித்தின் ஸம்பந்தம் காரணமாக எல்லையற்ற காலங்கள் பகவானுடைய மாயை என்று திரையால் தங்களுடைய ஸ்வரூபம் மறைக்கப்பட்டவர்கள்; எல்லையற்ற காலமாகத் தொடர்ந்தபடி உள்ளதான அவித்யையின் ஸம்பந்தம் காரணமாகப் பலவிதமான புண்யபாப ரூபங்களுடைய பலன்களுக்கு ஏற்றபடி பலவிதமான விசித்ரமான தேவர்கள் முதலான வடிவங்கள் எடுத்தபடி உள்ளவர்கள்; அந்தந்த சரீரங்களில் “இந்தச் சரீரமே நான் ஆவேன்” என்று எண்ணியபடியும், “சரீரத்துடன் தொடர்புடைய அனைத்தும் என்னுடையது” என்று எண்ணியபடியும் உள்ளவர்கள்; தகாத விஷயங்களில் ரூசி கொண்டபடி உள்ளவர்கள்; தங்கள் தங்கள் கர்மங்களுக்கு ஏற்ப இன்ப துன்பங்களை அநுபவிப்பவர்கள் ஆவார்கள்.

44. முக்தரென்கிறது ஸம்ஸார ஸம்பந்தமற்றவர்களை.

அவதாரிகை - இனி முக்தரென்கிறது ஆரையென்னுமாகாங்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார் (முக்தரென்கிறது ஸம்ஸார ஸம்பந்தமற்றவர்களை) என்று.

விளக்கம் - அடுத்து முக்தர் என்பது யாரைக் குறிக்கும் என்ற கேள்விக்கு விடை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் – அவர்களாகிறார், அநாதிகர்ம ப்ரவாஹு ப்ரயுக்தமான ஸம்ஸார ஸம்பந்தம் நடவாநிற்கச் செய்தே, மோக்ஷ ருசிக்கு ப்ரதிபந்தகமான கர்ம விசேஷம் அநுபவத்தாலேயாதல், ஸாமாந்யேந அநுஷ்டிக்கும் ப்ராயச்சித்த கர்மங்களாலேயாதல், அநபிஸம்ஹித பலமாய் அத்யுக்தமான ப்ராமாதிக புண்யங்களாலேயாதல் ஷுயித்து, அதடியாக ஜாயமாநதசையில் பகவத் கடாஷுத்தாலுண்டான ஸத்வோத்ரேகத்தாலே மோக்ஷ ருசி பிறந்து, ஸத்குரு ஸமாச்ரயண ஸம்ப்ராப்த வேதாந்த வேத்ய பரபரஹ்ம ஜ்ஞாநராய், தத் ப்ராப்தி ரூப மோக்ஷ ஸித்தயர்த்தமாக ஸ்வவர்ண ஸ்வாச்ரமோசிதமான காமங்களை பல ஸங்க கர்த்ருத்வ த்யாக பூர்வகமாக அநுஷ்டித்து, “தர்மேண பாபமபநுததி” என்றும், “கஷாயே கர்மபி: பக்வே ததோ ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்ததே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அந்த ஸத் கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே ஜ்ஞாநோத்பத்தி விரோதி ப்ராசீந கர்மம் ஷுயித்தவாறே அந்த:கரணம் நிர்மலமாய், பகவதேகாவலம்பியான ஸம்யக் ஜ்ஞாநமுதித்து, அநந்தரம், “ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு தபோ ஜ்ஞாந ஸமாதிபி: நராணாம் ஷ்ணீண பாபாநாம், க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே” என்கிறபடியே, இப்படி பஹுதர ஜந்ம ஸாத்யமான கர்ம ஜ்ஞாநங்களாலே பிறந்த தைலதாராவதவிச்சிந் ஸம்ருதி ஸந்தாநரூப பக்தி மூலமாக வரும் பகவத ப்ரஸாதத்தாலேயாதல். அன்றிக்கே தன்னுடைய நிர்ஹேதுக ஸௌஹார்த விசேஷத்தாலே யாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருத பரம்பரைகளைக் கல்பித்து அதடியாக விசேஷ கடாஷுத்தைப் பண்ணி, அநந்தரம் அத்வேஷத்தை ஜநிப்பித்து, ஆபிமுக்கியத்தை உண்டாக்கி, ஸாத்விக ஸம்பாஷணத்தை விளைத்து, அவ்வழியாலே ஸதாசார்ய ஸமாச்ரயணத்திலே மூட்டி, ததுபதேசமுகேந தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்தல், தன்னுடைய விசேஷ கடாஷும் தன்னாலே தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்தல் செய்து, மஹாவிச்வாஸ பூர்வகமாகத் தன் திருவடிகளே உபாயமென்று நிற்கும்படி பண்ணும் பகவதாகஸ்மிக க்ருபையாலே உபாயாந்தர விஷயத்தில் பிறந்த துஷ்கரத்வாதி புத்தி மூலமாக வரும் ப்ரபதந மூலமான பகவத் ப்ரஸாதத்தாலேயாதல், ஸாம்ஸாரிக ஸகல துரிதங்களும் கழிந்து ஆவிர்ப்பூத ஸ்வரூபராய் பகவதநுபவ கைங்கர்யைக போகரானவர்கள். அவிசேஷேண (முக்தரென்கிறது ஸம்ஸார ஸம்பந்தமற்றவர்களை) என்கையாலே, பகவதநுபவத்தில் ருசியின்றிக்கே தத் ஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணி ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியை உண்டாக்கிக் கொண்டு

தேவசேஷத்திலே போய் ஸ்வஸ்வரூபநுபவம் பண்ணியிருக்கும் கேவலரையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

விளக்கம் - எல்லையற்ற காலமாக இயற்றியபடி உள்ள கர்மவினைகள் என்ற ப்ரவாஹத்தின் விளைவாக ஏற்படும் ஸம்ஸாரபந்தம் என்பது தொடர்ந்தபடி உள்ளது; ஆனாலும், மோசஷத்தில் ஏற்படும் விருப்பத்திற்கு தடை ஏற்படுத்துகின்ற கர்மங்களுடைய அனுபவம், சாதாரணமாகச் செய்யப்படும் ப்ராயச்சித்த கர்மங்கள், பயனை எண்ணாமல் மிகவும் உயர்ந்த சிந்தனை ஏதும் இன்றி செய்யப்படும் அதிகமான புண்ணியங்கள் ஆகியவை அனைத்தும் அழியப் பெற்று, அதன் விளைவாக நல்ல ஒரு ஆசார்யனை அடைந்து, அவருடைய உபதேசம் மூலமாக, வேதாந்தத்தால் மட்டுமே அறியப்படுவதான பரப்ரஹ்மத்தைக் குறித்து அறிகின்றனர்; அப்படிப்பட்ட பரப்ரஹ்மத்தை அடைதல் என்பதான மோசஷத்தை அடையும்விதமாக தங்களுடைய வர்ணாச்ரமத்திற்கு ஏற்றபடியான கர்மங்களை, எந்தவிதமான பயனையும் கருதாமல் இயற்றியபடி உள்ளனர்; தைத். (2-6) - தர்மேண பாபமபநுததி - தர்மங்களால் பாபத்தை விலக்குகிறான் - என்றும், கஷாயே கர்மபி: பக்வே ததோ ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்ததே - புண்ணியங்களால், ஞானம் ஏற்படுவதற்குத் தடையாக உள்ள வினைகள் அழிந்த பின்னர், ஞானம் பிறக்கிறது - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, அத்தகைய சிறந்த கர்மங்கள் காரணமாக, ஞானம் ஏற்படுவதற்கு விரோதியாக உள்ள பூர்வவினைகள் அனைத்தும் அழிகின்றன; இதனால் அந்தகரணம் தூய்மை அடைகிறது; பகவானைக் குறித்து மட்டுமே எண்ணியபடி உள்ள ஞானம் ஏற்படுகிறது; அதன் பின்னர், ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு தபோ ஜ்ஞாந ஸமாதிபி: நராணாம் சஷீண பாபாநாம், க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே - ஆயிரம் பிறவிகளில் செய்யப்படும் தவம், த்யானம், ஸமாதிநிலை ஆகியவை மூலம் பாபங்கள் அனைத்தும் அழிந்து, ஒருவனுக்கு க்ருஷ்ணனிடம் பக்தி ஏற்படுகிறது - என்பதற்கு ஏற்ப, எண்ணற்ற பிறவிகளின் பின்னர் கைகூடுகின்ற கர்மங்கள் மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றால் ஏற்படுவதாகிய, எண்ணெய் வழிவது போன்று இடைவெளி இன்றி உள்ளதான “ஸர்வேச்வரனைக் குறித்து சிந்தனை” என்ற வடிவில் உள்ள பக்தி மூலமாக பகவானுடைய கடாசஷம் பிறக்கிறது. அல்லது, பகவான் எந்தவிதமான காரணமும் இன்றி, நல்ல எண்ணம் மட்டுமே காரணமாகக் கொண்டு, எதிர்பாராத நிகழ்வுகள் மூலம் சில

நற்பண்புகளை உண்டாக்கி, அதன் காரணமாகச் சிறப்பான கடாசுஷங்களைச் செய்து, அதன் பின்னர் தன்னிடம் வெறுப்பு இன்மை என்பதை ஏற்படுத்தி, தன்னை மிகவும் விருப்பத்துடன் வணங்குதல் என்னும் நிலையை உண்டாக்கி, பாகவதர்களுடன் உரையாடல்களை உண்டாக்கி, அதன் மூலம் சிறந்த ஒரு ஆசார்யனை அண்டுதல் என்பதை ஏற்படுத்தி, அவருடைய உபதேசம் மூலமாக தத்வஞானத்தை ஏற்படுத்துகிறான்; தனது திருவடிகளே உபாயம் என்று நிற்கும்படிச் செய்கிறான்; இப்படியாக எதனையும் எதிர்பாராமல் செய்வதான பகவத் கருணை மூலமாக, “மற்ற விஷயங்களில் அல்லது மற்ற உபாயங்களில், இவை கைக்கொள்வதற்கு அரியவை ஆகும்”, என்பது போன்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக ஏற்படும் பகவத் கருணையால், சரணாகதி செய்தல் (அல்லது சரணாகதி மூலமாக ஏற்படும் பகவத் கருணை எனலாம்); ஸம்ஸாரத்தில் ஏற்படும் அனைத்து துக்கங்களும் விலகி, இதன் மூலமாக ஆத்மஸ்வரூபம் கைக்கூடப் பெற்று, பகவத் அனுபவ கைங்கர்யம் என்பதை அனுபவித்தபடி உள்ளவர்கள் ஆவர். எந்தவிதமான அடைமொழியும் இல்லாமல், “முக்தரென்கிறது ஸம்ஸார ஸம்பந்தமற்றவர்களை” என்று கூறுவதால், பகவத் அனுபவத்தில் எந்தவிதமான ருசியும் இன்றி, ஆனாலும் அவனை வணங்கி நின்று ஸம்ஸாரத்திலிருந்தும் வெளியேறி, பரமபதம் சென்று தங்களுடைய ஆத்மாவை மட்டுமே அனுபவித்தபடி உள்ள கைவல்ய நிஷ்டர்களையும் இங்கு கூறினார்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 289)

4-6-3 இது காண்மின் அன்னைமீர்! இக்கட்டுவிச்சி சொற் கொண்டு நீர்
எதுவானும் செய்து அங்கோர் கள்ளும் இறைச்சியும் தூவேன்மின்
மதுவார் துழாய்முடி மாயப்பிரான் கழல் வாழ்த்தினால்
அதுவே இவளுற்ற நோக்கும் அருமருந்தாகுமே

பொருள் - தோழியானவள் தாய்மார்களிடம், “தாய்மார்களே! நாம் இந்தக் குறி
சொல்பவள் சொற்களைக் கேட்டு, நீங்கள் உங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை
உணராமல், தாழ்ந்த தேவதைகளை எண்ணிச் செய்யப்படும் ஏதேனும்
செயல்களைச் செய்து, அந்த இடத்தில் மிகவும் தாழ்ந்த கள் மற்றும் மாமிசம்
ஆகியவற்றைத் தூவியபடி உள்ள செயல்களைச் செய்யாமல் இருப்பீர்களாக.
அப்படியானால் இதற்கான பரிகாரம் என்ன என்றால், தேன் ஒழுகும் துளசியைத்
தரித்த திருமுடி கொண்டவனும், வியக்கவைக்கும் குணங்கள் மற்றும் செயல்கள்
ஆகியவற்றை அனுபவிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களுக்கு
அவற்றை அளிப்பவனும் ஆகிய மாயப்பிரானுடைய திருவடிகளை நீங்கள்
வணங்குவீர்களாக. ஆதுவே இவளுடைய நோய்க்கு, கிடைப்பதற்கு மிகவும் அரிய
மருந்தாகும்”, என்றாள்.

அவதாரிகை - “அயுத்தங்களைச் செய்யாதே அவன் திருவடிகளை ஏத்துங்கொள்.
அதுவே இந்நோய்க்கு பேஷஜம்”, என்கிறாள்.

விளக்கம் – “சற்றும் பொருத்தம் இல்லாத செயல்களைச் செய்யாமல், அவனுடைய திருவடிகளைப் புகழ்ந்தபடி இருப்பீர்களாக. அந்தச் செயலே இந்த நோய்க்கான மருந்தாகும்”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (இது காண்மின் அன்னைமீர்) - வயிற்றிலே பிறந்தவர்களென்னுங்காட்டில் சொன்ன ஹிதம் கேளாதொழியவேணுமோ? நியாமிகைகளென்றுமித்தனையோ வேண்டுவது? வயிற்றிலே பிறந்தவர்களாகிலும் சொன்ன வார்த்தை நன்றாயிருக்குமாகில் கைக்கொள்ள வேண்டாவோ? திருமாலைப் பாடக் கேட்டு “வளர்த்தனால் பயன் பெற்றேன் வருகவென்று மடக்கிளியைக் கைகூப்பி வணங்கினா”ளும் உங்களிலே ஒருத்தியன்றோ? அது கிடக்க; “புத்ர கா இதிறோவாச” இல்லையோ? ஆரேனும் சொல்லும் வார்த்தை நன்றாகில் கைக்கொள்ளவேண்டாவோ?

விளக்கம் – (இது காண்மின் அன்னைமீர்) - இவள் உங்கள் வயிற்றில் பிறந்தவள் என்னும் தன்மை ஒன்றை மட்டுமே கொண்டு, மற்றவர்கள் கூறும் தன்மை நிறைந்த சொற்களைக் கேட்காமல் இருப்பதோ? ஏற்பவர்கள் என்ற சிந்தனை மட்டுமோ இப்போது தேவையாக உள்ளது? வயிற்றிலே பிறந்தவர்கள் என்றாலும், மற்றவர்கள் உரைக்கும் சொற்கள் நன்றாக உள்ளபோது கைக்கொள்ள வேண்டாமோ? திருமாலைப் பாடுவதைக் கேட்டு, திருநெடுந்தாண்டகம் (14) - வளர்த்தனால் பயன் பெற்றேன் வருகவென்று மடக்கிளியைக் கைகூப்பி வணங்கினாள் - என்று கிளியை வணங்கி நின்றவளும் உங்களில் ஒருவள் அல்லவோ? இது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்; நான்முகன் முதலானவர்களை “மூடர்களாகப் போவீர்களாக” என்று சபித்தபோது, அவர்களை நோக்கி சுக்கிரன், “புத்ர கா இதிறோவாச - புத்திரர்களே” என்று உரைத்தான் அல்லவோ? யார் உரைத்தாலும், நல்ல சொற்களைக் கைக்கொள்ளவேண்டாமோ?

வ்யாக்யானம் - (இக்கட்டுவிச்சி) “காணிலுமுருப்பொலார்”. (சொற் கொண்டு) “செவிக்கினாதகீர்த்தியார்”. (இக்கட்டுவிச்சி சொற் கொண்டு) பரிஹாரம் சொல்லுகிற இவள்படி கண்டிகோளே, இவள் வார்த்தை கேட்டிகோளே, இத்தையே ஆதரிப்பது! நான் சொல்லுகிற வார்த்தையையே இவள் சொன்னாலும்

கைக்கொள்ளக்கடவதோ? இவள் சொன்ன வார்த்தையை நான் சொன்னாலும், என்னையுங்கூட த்யஜிக்கும்படியன்றோ வார்த்தையின் பொல்லாங்கு. (நீர்) - “பேய்முலை நஞ்சுணாகவுண்டானுருவொடு பேரல்லால் காணா கண் கேளா செவி” என்றிருக்கக் கடவ நீர். நாஸ்திகரான பௌத்தார்ஹதாதிகளும் “பர ஹிம்ஸை ஆகாது; கள் ஆகாது” என்பார்களிறே; அவ்வழியாலே கைக்கொள்ளுமவர்களோ நாம்? “ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வ பூதாநி”யோபாதி வைதஹிம்ஸையும் கைக்கொள்ளவேண்டாவோ? (இக்கட்டுவிச்சி இத்யாதி) “ஜ்ஞாநிநஸ் தத்வ தர்ஸிந:” என்னுமவர்களன்றோ உங்களுக்கு உபதேசிப்பார்? (எதுவானும் செய்து) அதுவுமாமிறே உங்களாசாரத்தோடு சேர்த்திருக்கப் பெற்றதாகில் ஏதேனும் அஸங்கதங்களைச் செய்து. “செய்யாதன செய்யோம்” என்றும், “மேலையார் செய்வனகள் கேண்டுவன” என்றுமன்றோ உங்கள் நிஷ்டை. (அங்கு ஓர் இத்யாதி) நிஷித்த த்ரவ்யங்களைக் கொண்டு வைஷ்ணவ க்ருஹத்தை தூஷியாதே கொள்ளுங்கோள். “அங்கு” என்று முகத்தை மாற வைத்துச் சொல்லுகிறாள். ஆகில், தவிருகிறோம்; பரிஹாரத்தைச் சொல்லி காணாயென்ன, (மதுவார் இத்யாதி) “விரைமட்டலர் தண்டுழாயென்னும்” என்று நீங்கள் சொல்லவன்றோ நான் கேட்டது? திருக்குழலில் ஸ்பர்சத்தாலே மது ஸ்யந்தியா நின்றுள்ள திருத்துழாயைத் திருவபிஷேகத்திலே யுடையனாய், ஸௌந்தர்ய சீலாதிகளால் ஆச்சர்யபூதனாய், அந்த ஸௌந்தர்யாதிகளை ஆச்ரிதார்த்தமாக்கி வைக்கும் உபகாரகள் திருவடிகளை வாழ்த்தினால். இவர்கள் திருநாமம் சொல்லுவதுதான் மங்களாசாஸநமுகத்தாலேயாயிற்று. “உன் சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு” என்றிறே வாழ்த்துவது.

விளக்கம் - (இக்கட்டுவிச்சி) - திருச்சந்தவிருத்தம் (69) - காணிலும் உருப்பொலார் - என்பது போன்ற கட்டுவிச்சி. (சொற் கொண்டு) - திருச்சந்தவிருத்தம் (69) - செவிக்கினாத கீர்த்தியார் - என்றும் கூறியது காண்க. (இக்கட்டுவிச்சி சொற் கொண்டு) - உங்களுக்குப் பரிகாரம் கூறுகின்ற இவளுடைய தன்மையை இப்போது நீங்களே அறிந்தீர்களா? இவளுடைய சொற்களையோ கேட்பீர்கள்? இதனையோ நீங்கள் ஆதரிப்பீர்கள்? நான் கூறுகிற சொற்களையே இவள் கூறினால் கூட அதனைக் கேட்பது தகுமோ? இவள் உரைக்கும் சொற்களை நான் உரைக்க நேர்ந்தால் கூட, என்னை நீங்கள் தள்ளி வைக்கும்படியாக அல்லவோ

அவளுடைய சொற்களின் தீமை உள்ளது? (நீர்) - முதல் திருவந்தாதி (11) - பேய்முலை நஞ்சுணாகவுண்டானுருவொடு பேரல்லால் காணா கண் கேளா செவி - என்று அல்லவோ நீங்கள் இருக்கவேண்டும்? நாஸ்திகர்களாக உள்ள பெளத்தர்கள் கூட, “உயிர்களைக் கொல்லுதல் கூடாது, கள் பருகக்கூடாது” என்று உரைக்கிறார்கள்; ஆனால் அதனை ஏற்று அவர்களை நாம் பின்பற்றுகிறோமா? ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வபூதாநி - எந்த ஒரு உயிரையும் துன்புறுத்தல் கூடாது- என்று கூறுவது போன்று, விதிக்கப்பட்ட ஹிம்ஸையை நாம் ஏற்கவேண்டாமா? (இக்கட்டுவிச்சி இத்யாதி) - கீதை (4-3-4) - ஜ்ஞாநிநஸ் தத்வ தர்ஸிந: - ஞானிகள் தத்வஞானத்தை உபதேசிப்பார்கள் - என்று கூறப்படுபவர்கள் அல்லவோ உங்களுக்கு உபதேசம் செய்வர்? (எதுவானும் செய்து) - உங்களுடைய ஆசாரத்திற்குப் பொருத்தமாக இருத்தால் கட்டுவிச்சி கூறுவதை நீங்கள் ஏற்கலாம். ஏதேனும் பொருத்தம் இல்லாத செயல்களைச் செய்து. திருப்பாவை - செய்யாதன செய்யோம் - என்றும், திருப்பாவை - மேலையார் செய்வனகள் கேண்டுவன - என்றும் கூறுவது போன்று அல்லவோ உங்களுடைய நிஷ்டை இருக்கவேண்டும்? (அங்கு ஓர் இத்யாதி) - தள்ளப்பட வேண்டிய பொருள்களைக் கைக்கொண்ட நீங்கள் இருக்கின்ற “ஸ்ரீவைஷ்ணவ இல்லம் “ என்பதைத் தூஷிக்காமல் இருப்பீர்களாக. (அங்கு) - இதனைக் கேட்ட தாய்மார்கள், “நீ கூறுவது போன்று நாங்கள் இவற்றைத் தவிர்க்கிறோம். ஆனால் சரியான பரிகாரத்தை உரைப்பாயாக”, என்றனர். இதற்கு விடை அளிக்கிறாள். (மதுவார் இத்யாதி) - திருவாய்மொழி (2-4-9) - விரைமட்டலர் தண்டுழாயென்னும் - என்று நீங்கள் முன்பு கூறியதை அல்லவோ நான் கேட்டேன்? அவனுடைய திருக்குழலின் தீண்டுதல் காரணமாகத் தேன் சொறிந்தபடி உள்ள துளசியைத் தனது திருமுடியில் வைத்துள்ளவனாய், தனது அழகு மற்றும் லீலை போன்றவை மூலமாக வியக்க வைப்பவனாய், அப்படிப்பட்ட அழகு முதலானவற்றையும் தனது அடியார்களுக்காகவே வைக்கின்ற உபகாரகன்; அவனுடைய திருவடிகளைப் புகழ்ந்தால். அவர்கள் திருநாமம் உரைத்தல் என்பதே, மங்களாசாஸநம் செய்வது போன்று உள்ளது; திருப்பல்லாண்டு (1) - உன் சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு - என்று அல்லவோ வாழ்த்துகிறார்கள்?

வ்யாக்யானம் - (கெண்டையொண்கணும் துயிலும்) உறக்கத்தாலல்லது செல்லாதபடியாய் முக்தமாய் ஸுகுமாரமான கண்ணும் உறங்கும். (என்னிறம் பண்டு பண்டு போலொக்கும்) அதாவது, கலப்பதற்கு முன்பு போலேயாம். கலக்கையாகிறது ஆற்றாமைக்கு அடியிடுகிறதிறே. ஒரு விஷயத்தில் வாசிசியறியாதார் நிரபேசுஷரிநே. கண்ணுறங்குவதும், நிறம் பழையபடியேயாவதும் என் செய்தால்? என்னில், (மிக்கசீர் இத்யாதி) அநந்ய ப்ரயோஜநரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிட்ட திருத்துழாயில் பரிமளத்தை வண்டு கொண்டு வந்து ஊதுமாகில். இப்படி சீயர் அருளிச்செய்தவாரே, “துளவின் வாசமே” என்ன அமையாதோ? “மிக்கசீர்தொண்டர்” என்கிற இவ்விசேஷணத்துக்குக் கருத்தென்? என்று நான் கேட்டேன்; இவள்தான் நோவுபடுகிறது “அத்தலைக்குப் பரிவரில்லை” என்றாயிற்று; “அங்கே அநந்ய ப்ரயோஜநர் பரிமாறா நின்றார்கள்” என்றவாரே உறங்காத கண்ணும் உறங்கும்; பழைய நிறமும் வருங்காண் என்று அருளிச்செய்தார். (அதுவே) ப்ரப்தமுமாய் போக்யமுமான அதுதானே. (இவளுற்ற நோய்க்கு அருமருந்தாகும்) இவள் மறுபாடுருவக் கொண்ட நோய்க்கும் அருமருந்தாகும்; பெறுதற்கரிய மருந்தாம். மேல் காற்றிலே காட்டப் பரிஹாரமாம்.

விளக்கம் - (கெண்டையொண்கணும் துயிலும்) - உறக்கத்தால் அல்லாமல் செல்லாதபடியாக, மென்மையான கண்ணும் உறங்கும். (என்னிறம் பண்டு பண்டு போலொக்கும்) - அதாவது ஒன்றாகக் கலப்பதற்கு முன்பு. சேர்தல் என்பது பிரிவாற்றைமைக்குக் காரணமாக அமைகிறது. கண்கள் உறக்கம் கொள்ளாதல் மற்றும் நிறமானது பழைய நிலையை அடைதல் ஆகியவை என்ன செய்தால் நிகழும் என்றால், (மிக்கசீர் இத்யாதி) - வேறு எதனையும் எதிர்பாராமல் உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அவனுடைய திருவடிகளில் கொண்டு சேர்த்த பரிமளத்தை வண்டு கொண்டு வந்து ஊதும்போது நிகழும். இவ்விதம் ஜீயர் அருளிச்செய்தபோது, “துளசியின் நறுமணம்” என்று கூறினால் போதாதோ; “மிக்கசீர்த் தொண்டர்” என்ற அடைமொழி கூறப்பட வேண்டுமோ? இதற்கு ஜீயர் அளித்த விடை; இவள்தான் நோவுபடுகிறாள் என்பதன் மூலம் “அவனிடம் இவளுக்குப் பரிவரில்லை” என்றாகிறது; அங்கே எதனையும் எதிர்பாராமல் உள்ளவர்கள், தகுந்த கைங்கர்யம் செய்தபடி உள்ளனர் என்று கூறினால் உறங்காத கண்ணும் உறங்கும், பழைய நிறமும் திரும்பும். (அதுவே) -

அடையத்தக்கதும் இனிமையானாலும் அதுவே ஆகும். (இவளுற்ற நோய்க்கு அருமருந்தாகும்) - இவள் அடைந்துள்ள நோய்க்கும் அதுவே அருமருந்தாகும்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 5)

வ்யாக்யானம் - “நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:” என்று ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்தம் என்கிறதும் கைங்கர்ய விரோதியாகையாலே; இவை கைங்கர்யோப யோகியல்லாத வன்று, “ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்த:”, “மணிமாமை குறைவில்”, “உடம்பினால் குறைவில்”, “உயிரினால் குறைவில்” என்கையாலே அபுருஷார்த்தம்; ததீய சேஷத்வத்தைப் புருஷார்த்தமென்கிறதும், பதிவ்ரதைக்குப் பதியினுடைய ஆத்மாம்சத்திலும், குணாம்சத்திலும், ஸௌந்தர்ய விசிஷ்டமான தேஹாம்சமே ப்ராப்யமாய், அத்தாலே பாதி வ்ரத்யஹாநியில்லாதாப்போலே; இப்படி ஸகல சாஸ்த்ர தாத்பர்யமான புருஷார்த்தத்தை நிச்சயித்து; இதுக்கு உபாயம் பக்தி ப்ரபத்திகள் என்று இரண்டாய், அதில் பக்தியாவது:- “ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம்”, “ச்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:”, “நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்ய:”, “தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே”, “பக்த்யா த்வதந்யயா சக்ய:”, “மத் பக்திம் லபதே பராம்” என்று வேதந த்யானோபாஸந சப்த வாச்ச்யமாய், பக்தி ரூபாபந்நமாய், தர்சந ஸமானாகாரமான ஜ்ஞாந விசேஷம் பக்தியாகிறது;

விளக்கம் - ஜிதந்தே (1-4) - நிஸ்தரந்தி மநீஷிண: - மனதை வென்றவர்கள் ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள் - என்று கூறுவதன் மூலம் ஸம்ஸாரம் விலகுதல் என்பதை புருஷார்த்தம் என்று உரைப்பதால், கைங்கர்ய்யத்திற்கு விரோதியாக உள்ளது; ஆக, இவை அனைத்தும் கைங்கர்ய்யத்திற்குப் பயன்படாதவை

என்றுள்ளபோது, ஸுந்தரகாண்டம் (26-5) – ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்த: - (சீதை உரைப்பது) நான் உயிர் வாழ்வதில் பொருள் இல்லை - என்றும், திருவாய்மொழி (4-8-1) – மணிமாமை குறைவில் - என்றும், திருவாய்மொழி (4-8-9) - உடம்பினால் குறைவில் - என்றும், திருவாய்மொழி (4-8-10) உயிரினால் குறைவில் - என்றும் கூறுவதால், அபுருஷார்த்தமே ஆகின்றன. அவனுடைய அடியார்களுக்கு அடிமையாக உள்ளதைப் புருஷார்த்தம் என்று கூறுவது எனென்றால், பதிவ்ரதை ஒருவருக்குத் தனது கணவனுடைய ஆத்மாவின் பகுதி, குணத்தின் பகுதி ஆகியவற்றைக் காட்டிலும், ஸௌந்தர்யத்தை வெளிப்படுத்துவதான சரீரத்தின் பகுதியே அடையத்தக்கதாக உள்ளது; அதன் விளைவாக பதிவ்ரத தன்மை என்பதற்கும் எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படுவதில்லை; இதனைப் போன்றே பகவானை விடுத்து, அடியார்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதால் பகவத் பக்திக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படுவதில்லை. இப்படியாக அனைத்து சாஸ்த்ரங்களிலும் கூறப்படும் புருஷார்த்தம் இன்னது ஆகும் என்று உறுதி செய்தார். இதற்கு உபாயங்கள் என்பவை பக்தி மற்றும் ப்ரபத்தி ஆகும். இவற்றில் பக்தி என்பது என்ன? தை. ஆரண்யகம் - ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம் - ப்ரஹ்மத்தை அடைந்தவன் ப்ரஹ்மத்தையே அடைகிறான் - என்றும், ப்ரு. (6-5-6) - ச்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய: - கேட்கத்தக்கது, எண்ணத்தக்கது, இடைவிடாமல் த்யானிக்கத்தக்கது - என்றும், கட. (1-2-23) - நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்ய: - பரமாத்மாவானவன், பக்தியிற்ற எண்ணங்களால் கூட - என்றும், முண். (2-2-9) - தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே - அந்தப் பரமாத்மாவைக் கண்டவுடன் - என்றும், கீதை (11-54) - பக்த்யா த்வதந்யயா சக்ய: - பக்தியால் மட்டுமே, வேறு எதனாலும் அல்ல - என்றும், கீதை (18-54) - மத் பக்திம் லபதே பராம் - என்னிடம் உயர்ந்த பக்தி - என்றும் உள்ள பல வாக்கியங்கள் மூலம், “வேதநம், த்யானம், உபாஸனம்” என்பது போன்ற சொற்களால் பக்தியானது கூறப்படுகிறது; நேரடியாகக் காண்பதற்கு இணையான ஞானச்சிறப்பாகவும் உள்ளது.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்